

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

La
Abonament lunar
pentru
Decembrie st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Spiritul marelui Avram Iancu.

(*) Totdeauna, dela 1848 încoace, atmosfera vieții noastre politice a fost luminată și înviorată de strălucirea mândră a unui spirit măreț și ideal, spiritul nemuritorului erou între eroi, martir între martiri — *Avram Iancu*. Tot ce poate fi nobil și înalt, sublim și etern, în caracterul propriu și în viața publică a unui bărbat, tot ce-i veșnic și luminos în lupta noastră națională, — Iancu a întrupat și a desăvârșit în personalitatea sa istorică. Pentru aceste cuvinte sfinte, noi l-am admirat și l-am venerat în ori-ce clipă și l-am admiră și l-am venera în veți și pururea...

Figura neperitoare, amintirea-i scumpă fiecărui Român, — ne-a inspirat și ne va inspira totdeauna idealismul iubirei de neam și energia supremă a devotamentului și a jertfiei pentru neam.

Avram Iancu este azi spiritul supranatural care domină viața noastră națională. Este îngerul divin care păzește vatra sfântă unde arde veșnica flacără a cauzei noastre naționale.

De aceea nu-l pot suferi șovinismii și antidinasticii Maghiari. De aceea-l hulesc și-l pângăresc chiar în mormânt. De aceea-l numi sub-procurorul dela Alba-Iulia »căpetenie de bandiți»...

După-cum în revoluția dela 48, persoana generalului Iancu era spaima cea mai cumplită a răvărățiilor împotriva tronului și a patriei, a falsificărilor imberbi ai libertății adevărate, în-tocmai astăzi memoria eroului fără seamăn constituie un memento de teroare pentru ei.

Nu ne mirăm, este foarte firesc să se teamă vrășmașii nostri azi de o figură sublimă a istoriei noastre, de o figură care de ar mai răsări odată între noi, — ar apune cu siguranță trufia și volnicia ungurească...

N'am fi oameni în toată firea, dac'am aștepta tocmă dela Maghiarii șovinisti să nu se teamă de memoria lui Iancu. Ar fi identic cu faptul ca Maghiarii să aștepte dela noi teamă față cu memoria puțin eroului și pretins martirului Kossuth Lajos!

Nu ne temurăm noi de acest demagog cu patentă nici la 1848, nu ne putem teme de memoria lui astăzi. Ear' Maghiarii se temură de Iancu la 1848 și trebuie să se teamă și azi de memoria lui.

Ceea-ce însă ne repugnă și ne revoltă, este chipul infam și perfid în care șovinismii maghiari vreau să șteargă din țeara noastră ori-ce pomenire a marelui erou din munți.

Înțelegem lesne că pe Maghiarii îi bagă și azi în răcori chiar și simpla amintire a numelui aceluia pe care, în semn de înaltă recunoștință pentru serviciile sale neprețuite aduse patriei și dinastiei, însuși Maiestatea Sa actualul nostru Monarch l'a cercetat în vestiiții munți ai Moșilor, ca o distingere meritată pentru el și pentru Români, salvatorii din primejdie ai Casei Domnitoare și ai însuși Maiestății Sale...

Dar' nu putem înțelege ca oameni o răsunare atât de lasă a vrășmașilor față cu memoria marelui bărbat. Nu cerem să-l respecte, pentru-că ar fi să întucăm imaginea-i scumpă cerând a fi respectat de cei nevrednici, de cei nemernici...

Noi pretindem, cu toată tăria și până la extrem, un singur lucru: să nu

fim noi împedeți și bruscați în vene-rațiunea noastră pentru el...

Nu se poate să i-se ridice un monument, nu se poate să ni-se lase modesta avere colectată pentru eternizarea eroului... Aceasta-i barbaria care ne revoltă! Aceasta-i mișelia care n'o vom tolera!

Este o barbarie, este o mișelie făptuirea asta ungurească, pentru-că ea se pune în contradicție nu numai cu sentimentele noastre cele mai juste, cu principiile de echitate și de umanism cele mai deobște consfințite de toată lumea civilizată, dar' **se pune în contradicție cu însuși dinastia, siluindu-ne pe noi a nu ridica un monument aceluia care a luptat pentru tron, aceluia pe care l'u distins Maiestatea Sa Monarchul, aceluia cărui însuși monarchia ar trebui să-i ridice monument!**

»Căpetenie de bandiți» Iancu?! Dar' aceasta nu e o insultă numai la adresa poporului român, este o insultă la adresa dinastiei, este o crimă de leșă-Maiestate!

Întrebăm: se poate o mai temerară crimă de leșă-Maiestate, decât a numi de »căpetenie de bandiți» pe un general al Maiestății Sale, pe un salvator al tronului, pe un bărbat pe care Monarchul a voit să-l distingă cu decorațiile cele mai înalte, refuzate de erou, și pe care însuși Monarchul l'a ascultat de s'a dus în munții noștri?!...

O ho, trufașilor urmași ai trădătorilor dinastiei! Iancu n'a furat Coroana Maiestății Sale, cum a năru-o divinistul vostru Kossuth; Iancu a mântuit-o!

Este imposibil să ne opriți a-i ridica monument. Este imposibil să ne confiscăți colecta, odioasă chiar de voi admisă după o confiscare, ear' acum confiscată în forma cea mai monstruoasă, cu ilegalitatea cea mai flagrantă, în baza unei sentențe dintre cele mai absurde și dintre cele mai rușinoase ale secolului!...

Curtea de apel (tabla regească) cărei se adresează avocatul apărător în procesul fondului, va trebui să casesez barbara sentență. Justiția trebuie să ne facă cel puțin odată dreptate!

Dacă nu, vom merge până la tron, până la Maiestatea Sa!

Și el ne va da dreptate și va scuti de hula ungurească pe acela, care l'a fost cel mai brav și cel mai devotat apărător!...

Sibiu, 11 Dec. n.

Szell la Viena. Prim-ministrul maghiar Szell a plecat Sâmbătă la Viena, ca să studieze situațiunea politică. Se apropie finea anului când chestia pactului ar trebui să fie finalizată, — pentru-că formează cea mai urgentă necesitate de stat, — dar' trebuie stau în Austria astfel, că finalizarea cu greu se va pute face până la începutul anului ce vine. Ministrul-president Szell a fost primit ieri în lungă audiență din partea Monarchului și a avut întvedere cu prim-ministrul austriac Clary. Scopul acestei călătorii a prim-ministrului maghiar se zice că ar fi, deoparte precizarea zilei în care delegații maghiari ar avă să meargă de nou la Viena pentru a rezolva afacerile comune, ear' de altă parte, luarea unei înțelegeri, că în cazul, dacă pactul nu s'ar pute perfecționa pe cale parlamentară în cealaltă parte a monarchiei, ce are să se întempele? Se va pune în aplicare de nou paragraful 14 din constituție, sau se va pune un nou guvern în fruntea Austriei?

Confiscarea „Patriei”. Zilele trecute s'a pertractat în fața tribunalului din Cernăuți chestia confiscării »Patriei». Redacțiunea a înaintat adecă recurs în contra confiscărilor din urmă, ear' tribunalul avea să se pronunțe dacă a fost confiscarea motivată sau nu. Apărarea a făcut-o editorul »Patriei» dl Dr. Cricilevici, care într'o vorbire mai lungă a espus ținuta »Patriei» în lupta națio-

nală impusă Bucovinenilor de invasiunea cutropitoare a străinismului și de sistemul învechit al burocratismului încă-păfinat. A desfășurat mai departe sistemul profesat în confiscările continue, sugrumarea libertății de presă, a demonstrat legătura strinsă între națiune și biserică, constatând că Românii bucovineni luptând pentru biserică, luptă totodată și pentru națiune și vice-versa. În fine roagă tribunalul să anuleze sentențele, cari aprobă confiscările. Însă și de astă-dată apărarea a rămas fără succes, căci senatul a întărit toate confiscările. Dl Dr. Cricilevici a înaintat contra acestei sentențe recurs.

Congrua. Un comunicat oficios ne spune, că ministrul de culte și instrucțiune publică va asemna în curând sumele necesare pentru întregirea salariilor preoșilor necatolici, la mâna autorităților lor supreme, pentru a fi împărțite din partea acestora preoșilor. Eșepțiune se va face numai cu biserică gr.-or. română, din motivul, că metropolia din Sibiu nu a trimis nici până astăzi listele cerute din partea guvernului. Curios!

Serbia din Croația au început de curând o acțiune națională. Pe 14 Decembrie au convocat o adunare mare de popor la Mitrovița, căreia îi va fi supusă spre dezbateră dorința Serbilor din Croația, de a fi declarați de corp național, recunoscut de lege, de a li-se înartașia în lege biserică, sub numirea de biserică sârbă-ortodoxă, de a fi declarat alfabetul cirilic de egal îndreptățit cu cel latin folosit de Croați și de a li-se permite folosirea steagului sârbesc. S'a dat în direcția aceasta și petițiunea la dieta croată, provăzută cu mii de subscrieri. Mișcarea e spriginită de toți Serbi.

Desfacere. În ședința de Sâmbătă a dielei maghiare deputatul Polonyi a prezentat, în numele Ugroniștilor, un proiect de rezoluțiune, de înțelesul, că proiectul de lege referitor la cutoță să fie respins și parlamentul maghiar să decreteze necesitatea desfășurării de către Austria; ear' pentru regularea atacerilor comune, parlamentul maghiar să se pună în înțelegere cu celelalte țări ale monarchiei, ca desfacerea să se facă pe cale pacifică.

Guvern surdo-mut. Un politician de frunte din reichsrath-ul austriac, care face parte din cercurile ce stau aproape de cabinetul Clary, a declarat, că acest guvern surdo-mut, adecă al lui Clary, care nu vorbește și nu aude nimica, trebuie să se retragă cât de curând. Parlamentul nu-i va vota nimica. Ear' dacă înțelegerea se va face între Cehi și Germani, atunci pactul e îngropat din capul locului, pentru-că pactul nu-l voescie nici Nemții, nici Cehii, și-l vor respinge cu puteri unite. De aceea pe cale parlamentară guvernul Clary nu va pute face nimica. De altcum a declarat și presidentul reichsrath-ului, Dr. Fuchs, că parlamentul austriac nu va vota până la Anul-Nou nici una din așa numitele necesități de stat. Stăm bine!

Nou atentat.

Din Năsăud primim următoarea revoltătoare telegramă:

Năsăud, 11 Dec. n.

Ministrul instrucțiunii publice Wlassics a anulat alegerea dlui Virgil Șotropa de director al gimnasiului, precum și votarea stipendiilor noue și vechi.

În această știre se cuprind un duptu și ne mai pomenit de cutezat atentat. Ministrul nu numai că nu aprobă alegerea de director, ci se amestecă și în administrația stipendiilor.

Așteptăm detalii!

PROTEST CONTRA INSULTEI PROCURORULUI DELA ALBA-IULIA.

Tinerimea pentru Iancu.

După-cum suntem informați tinerimea noastră universitară, din toate centrele: Cluj, Oradea-mare, Budapesta și Viena, se prepară să iee poziție hotărâtă contra infamului atentat al slujbașului dela Alba-Iulia.

Se proiectează o mișcare, care să fie un splendid protest, contra ne mai pomenitei cutezanțe, ce și-a asumat un sub-procuror unguresc.

Tinerimea română va fi și de astă-dată aprobată de toată suflarea românească.

Ferberea ce este acum în sinul ei este clocotit de indignare a poporului românesc.

Răsunet din Oradea-mare.

Oradea-mare, 10 Dec. n. 1899.

Tineri români!

În fața noului atac, săvârșit cu neșpusă îngâmfare și nemernicie din partea unui slujbaș din Alba-Iulia, să ne fîntim privirile pe un moment spre cimiterul bisericii din Cebea, unde se înalță »Goronul lui Horia», la umbra căruia doarme în liniște nemuritorul tribun: Iancu, eroul cel mai sfânt al neamului nostru...

Și dacă mai arde focul sacru în piepturile noastre, și dacă mai ținem la demnitătea de tineri români, mormântul titanului nostru, să ne fie altarul jertfiei!... Glia scumpă, ce acopere rămășițele bravului erou al Moșilor, să o udăm chiar cu sângele nostru, — dar' să nu lăsăm fără satisfacție, ca stăpânirea în josnicia sa, să îndrăznească să insulte în mod infam memoria și pietatea aceluia, care a fost, este și va fi: **sufletul, puterea și bogăția inimilor noastre!**...

Și vai nou! Dacă și astăzi am mai întârzia, să depunem în mod splendid pe acest mormânt insultat, prinsoș dragostei, însuflețirii și jertfei noastre și dacă n'am svirlă înderēt cuțitul, aruncat inimei noastre cu atâta cutezanță și nerușinare!!!

Blăstemați am fi și nevrednici să ne numim de urmașii acelora, cari au murit moarte de martir pentru drepturile noastre, — dacă și în acest moment de încercare am hesita să ne achităm datoria!

Sus dar', tinerilor români! Ca în strinsă legătură să ne înrolăm sub steagul marelui demnității noastre și să ne ridicăm glasurile de protestare, ca să vază lumea civilizată, că este o feară în Europa unde un popor asiatic nu numai ne sugrumă, dar' în păcătoșenia sa nesfirșită îndrăznește să ne insulte și morții în morminte!

Înainte deci fraților!

Să arătăm vrășmașului, că cu vrednicie știm să apărăm și să scoatem sabia ori-și-când pentru idealurile noastre, să dovedim, că suntem la înălțimea chemării noastre!

Și glasurile noastre de justă revoltare și indignare, să fie echoul disprețului nemărginit, ce-l simte neamul întreg față de barbarii, cari nici simț de pietate nu au!!

Înainte să ne facem datoria!

Tinerimea din Oradea-mare, ea întotdeauna așa și acum va sta cu vred-

nicie la postul seu, și în mod impunător își va manifesta revolta sufletescă ce o simte văzându-se palmuită în cele mai sfinte sentimente, și văzându-se pângărit de un slujbaș eroul, ce-l va avă în veți drept ideal!!

Rioli.

Procurorului-hienă...

Insultat-a Lázár Miklós
pe eroul nostru sfânt,
Pângărindu-l, el hienă,
până 'n recele mormânt...
Ca săbăteac aruncat-a
pe aureolă-i greu cuvânt,
Că ar fi »bandiți» martirul
celui mai divin avânt!...

Cine-a zis? — O porodiță
dintr'un neam de răi bandiți,
De bandiți ce fost-au însuși
de-a lor lege dovediți!...
Ce n'semnează-asa insultă,
fraților, voi nu o știți?
Este propria osândă
a dușmanilor căniți!

Adevăru-i vecinic tare:
Din bandiți bandiți răsar,
Și din laș un laș mai mare:
Procuror de... pus în fiare!

Când insultă, să 'nșierează;
Când acuză să n'semnează:
El mișel ce defăimează
Căpetenia vitează!

Ioan Scurtu.

„Unirea” pentru Iancu.

Sub titlul „Monumentul lui Iancu», »Unirea» publică următorul prim-articol:

»Procesul dela Alba-Iulia a redeșteptat o serie de dureri și de insulte, cari dormitau în adâncul inimilor noastre. A redeșteptat amintirea lui Iancu, aceluia Iancu, care întreaga viață și-a jertfit-o pentru idealul renașterii noastre ca popor. Dar' e puțin o viață de om, e puțin o sută, o mie de vieți, când lupta nu se poartă cu forțe egale, când »nu sînt vremile sub cărna omului, ci bietul om sub vreme!» A trebuit să succombe, ca toți eroii de tragedii, dar' căderea lui este o apoteoză, care își aruncă lumina ei binefăcătoare pe veacuri înaintea.

Căci Iancu a fost un tip, o sintesă a aspirațiilor noastre naționale, a loialității față de tron, a bunătății de inimă proprie poporului nostru. Și această, A redeșteptat amintirea lui Iancu, aceluia Iancu, care întreaga viață și-a jertfit-o pentru idealul renașterii noastre ca popor. Dar' e puțin o viață de om, e puțin o sută, o mie de vieți, când lupta nu se poartă cu forțe egale, când »nu sînt vremile sub cărna omului, ci bietul om sub vreme!» A trebuit să succombe, ca toți eroii de tragedii, dar' căderea lui este o apoteoză, care își aruncă lumina ei binefăcătoare pe veacuri înaintea.

Pentru-ce a fost deținut dl Albini? Pentru-ca să deo seamă despre banii, ce-i colectase? Ei bine, a dat seamă; banii s'au aflat până la cel din urmă crucer. Dl Albini — după temniță de un an — a fost achitat.

Cum vine însă tribunalul, să conștie colecta însuși? Ce are a face procesul de defraudare cu colecta pentru monumentul lui Iancu?

Nimic.

Și numai atunci vom înțelege confiscarea acesteia »ez machina», dacă premitem, că dl Albini a fost deținut nu pentru suspiționare de defraudare, ci pentru-că a îndrăznit a lua asupra-și

manipularea fondului lui Iancu. Decât că atunci dl Albini a fost numai pars pro toto, și dacă tribunalul ar fi voit să fie corect, ar fi trebuit să dețină — în arest preventiv, bineînțeles — pe toți Românii, cari au contribuit cu mult-puținul lor la această colectă a urgisitului Iancu.

Chiar prin enunțarea sentenței, când tribunalul aduce în legătură două lucruri diferite — procesul pentru defraudare, și confiscarea colectei făcută cu învoirea și știrea guvernului — ne face să ajungem la trista convicție, că motorul principal al urzirei acestui proces este *șovinismul*, ear' finta finală a fost să șicaneze pe bietul popor român.

E de ajuns apoi o privire fugitivă asupra finetii agresive a presidentului și mai ales a procurorului, în decursul pertractării, ca convingerea noastră desvârșită să fie.

E de ajuns, să fie la mijloc numele lui Iancu, pentru-că șovinismul se deslănțuiește cu întreaga lui furie pătimașă și în atriul justiției, un slujbaş al oblađuirei să aibă ne mai pomenita cutezanță de a numi pe una din cele mai slăvite umbre ale trecutului nostru istoric *căpitan de tâlhari!*

Iancu, căpitan de tâlhari!
Dle procuror, ai răsoit d-ta paginile istoriei? Ai cetit d-ta scrieri de ale conaționalilor d-tale, cari ridică în slavă însuflețirea ideală și bunătatea de inimă a eroului, pe care d-ta îl numești căpetenie de tâlhari?

Crezi d-ta, că dacă ideile politice ale lui Iancu au diferit de cele ale lui Kossuth, înseamnă îndată, că cel dintâiu a fost hoț și tâlhar?

D-ta, carele ceri verdicturi *«O Fel-sége a király nevében»*, nu afli că prea e amară ironie, când numești bandit, pe un om, care și-a spus vicleșugul pentru tron, în o vreme când contrarii lui politici luptau pentru *exterminarea aceluiași tron?*

Da... Iancu a fost hoț și tâlhar: în mintea lui ageră, în sufletul lui nobil și uman s'a plămădit visul unui viitor mai fericit pe seama Românilor; a luptat luptă fățișă și cinstită întru realizarea lui și a căzut cu mințile perdue, cu inima sfâșiată. A respins decorații și onoruri, a umblat vagabundând în des-nădejduirea lui, îndurând miseria...

Și dacă am voit să ne arătăm pietatea față de memoria lui, pentru-ce s'a pornit goană asupra colectei, când știut este, că nu există sentiment mai nobil, ca acela, prin care obștează își manifestează dragostea față de oamenii ei bine-meritați? Să fim numai noi oprii dela această firească și deamă manifestare? Să fim într'adevăr constrinși a crede, că cincizeci de ani nu a fost de ajuns, ca să se uite atrocitățile războiului civil, că Ungurii nu voese să-l ierte pe Iancu nici mort?

Cu toate, că suntem sub impresia bruscă a procesului, totuși nu putem crede, că sentința se va aproba la tablă și la Curie. Avem nădejde, că fondul adunat se va restitui, și așteptăm.

Și dacă nădejdea nu ni-se va realisa, mai avem ultimul, supremul gând: să ne plângem chiar *Măiestreții Sale, căci pentru tronul Lui și-au versat sângele oamenii eroului batjocorit.*

Ear' dacă — ...dar' se nu mai continuăm, se ne oprim la această nădejde...

Nădejdea a fost doar' steaua conducătoare a bietului Iancu...

„Gyilkosul hazudik“.

— O scenă dela pertractarea din Alba-Iulia. —

Un martor al vestitei pertractări ne descrie o scenă care a scăpat raportorului nostru, și ilustrează și mai mult procedura președinitelului Korbuly. Eată ce ni-se scrie:

Alba-Iulia, 10 Dec. 1899.

Când a venit rîndul la libelul de depunere a banilor adunați la *«Albina»*, președintele Ignatz Korbuly nici-decum nu putea să se convingă că datele spuse de acusatul Albini ar corăspunde cu datele din acel libel. Într'una sbiera: *«de gyilkosul hazudik»*. (Nu se poate traduce fidel pe românește; aproximativ înseamnă: Mințești de moarte, mințești ca un ucigaș! Red. Trib.)

Judele Bartha, ba chiar și substitutul procuror gr. Lázár voiau să capaciteze pe președintele despre adevărul spuselor lui Albini chiar pe basa libelului.

A durat mult până i-a intrat în cap acestui om lumina adevărului.

Causa a fost, că Ignatz Korbuly, Armean de viață de prin Sătmăr nici-când nu a fost în pozițiune a depune bani spre păstrare la vre-un institut, toate afacerile lui financiare sunt eternizate în protocoalele esecutorilor, cari au trebuit să stoarcă dela el banii cu cari a rămas dator prin Sălagiu din acel timp, când el pe acolo era procuror reg. și pentru necorectitate în manipularea de bani oficioși a fost transferat ca jude — în formă de pedeapsă — la Alba-Iulia.

Omega.

Judecătoriile cu jurați.

(Urmare).

Croirea pedepsei.

Dacă judecătoria (tribunalul) e de credință, că verdictul juraților nu corăspunde în formă prescrierilor legii, poate să-i îndrume să aducă verdict nou. Aceiași lucru se întâmplă și atunci, când un jurat declară, că rezultatul publicat din partea presidentului de juriu nu e exact. Astfel de rectificări se pot însă face numai înainte de a se croi pedeapsa. Dacă jurații aduc și a doua-oră același verdict, pe care tribunalul l'a aflat neacceptabil din motive de forme, — afacerea se lasă în suspens și se supune aprecierii următoarei sesiuni. (§ 370).

Dacă toți membrii tribunalului sînt convinși, că verdictul de condamnare, adus asupra acusatului, e *vătămător pentru acusat*, se lasă afacerea în suspens și se va cere un nou verdict, în proxima sesiune. Astfel de hotăriri tribunalul poate aduce însă numai înainte de croirea sentenței. Părțile n'au dreptul să facă propunere în direcția aceasta. La aducerea noului verdict, jurații cari au adus primul verdict nu pot lua parte. Dacă și juriul al doilea aduce verdict de condamnare, tribunalul trebuie să croiască pedeapsa. (§ 371).

Dacă verdictul juraților e adus după toate regulile, presidentul chiamă pe acusat în sala de pertractare și îi cetește rezultatul votărei. (§ 372).

Dacă jurații au adus verdict pentru *nevinovăția acusatului*, sau au constat *cas de inconștiență*, — tribunalul aduce imediat *sentința de achitare*. (§ 373).

Dacă verdictul sună *«vinovat»*, procurorul propune paragraful din codul penal, după care are să fie pedepsită

fapta, acusatorul privat își precizează despăgubirea ce o cere, și poate face declarație și acusatul și apărătorul. Verdictul juraților nu poate forma obiect de critică. În urmă, tribunalul se retrage. Dacă jurații au aflat că acusatul e vinovat pentru faptă, care după codul penal nu e punibilă, — tribunalul îl *achită*. În celelalte cazuri îi croiește pedeapsă apăr și atunci, când afacerea nici nu aparține competenței judecătoriilor cu jurați. (§ 374).

Sentența tribunalului trebuie să cuprindă în sine întrebările adresate juraților, împreună cu răspunsurile lor. (§ 375).

După retragerea juraților ca să țină consultare, pertractarea nu se mai poate amina sau suspenda. În cas de suspendare sau aminare, jurații pot să meargă acasă; presidentul îl admoniază însă, că în chestia de sub pertractare, conform jurământului depus, se nu vorbească cu nime, decât numai cu cei din juriu.

Dacă intreruperea sau aminarea e mai lungă decât o zi, juriul se compune de nou și pertractarea se începe dela început. (§ 376).

Procesul verbal despre pertractările dela judecătoriile cu jurați are să conțină încă și descrierea compunerii juriului, numele juraților și al suplunților, depunerea jurământului din partea lor, propunerile făcute în privința întrebărilor, — cu un cuvânt tot ce s'a petrecut în decursul pertractării. (§ 377).

Remedii de drept.

În contra ori-cărui *decis* se poate da *recurs*. Dreptul de a da recurs îl au și martorii și esperții, în chestii cari pe ei îi privește. Terminul pentru anunțarea și înaintarea recursului e de opt zile dela inmanuarea deciziei. Dacă publicarea deciziei se face cu gura, recursul trebuie anunțat imediat, ear' motivarea trebuie să se facă în termen de opt zile. Judecătoria, dacă nu este motiv de respingere, trebuie să trimită recursul fără aminare forului mai înalt. (§ 378).

La tribunalul recursul se resoalvă în ședință secretă, în cas de lipsă după ascultarea părților, eventual după ascultarea judelei de instrucție. Tot așa și la tablă și la Curie. Forul mai înalt poate să *modifice* decizul atacat, sau poate să-l *casseze*. Dacă recursul e lipsit de basă, îl respinge. (§ 379).

Esecutarea deciziei atacat cu recurs, rămâne în suspens numai atunci, dacă așa decide judecătoria care l'a adus. (§ 380).

În contra *sentențelor* tribunalului se da *apelat* la tablă, regească.

Apelațiunea e inadmisibilă:
1. În contra *sentenței judecătoriai cu jurați*.
2. În contra *sentenței tribunalului*, prin care acusatul e condamnat pentru fapte ce aparțin competenței judecătoriai ceruale, sau a autorităților administrative.

3. În contra *sentenței tribunalului*, adusă ca din partea forului al doilea. (§ 381).

Recurs de nulitate se înaintează *Curiei* în următoarele cazuri:

1. În contra *sentențelor* judecătoriai cu jurați.
2. În contra *sentențelor* neapelabile al tribunalului. (Vezi § 381, p. 2).
3. În contra *sentenței* sau a deciziei tablei, pe care l'a adus ca for de prima instanță.
4. În contra *sentenței* tablei, adusă în calitate de al doilea for.

5. În contra *sentenței* tribunalului, ca for de a doua instanță.

6. În contra *sentenței* primului for, în cas de cumulare de pedeapsă. (§ 426).

Recursul de nulitate trebuie să fie basat pe motive *formale și materiale*. (§ 427).

Motive *formale* de nulitate sînt următoarele:

1. Dacă judecătoria nu a fost compusă conform legii.
2. Dacă a făcut parte din judecătoria cel-ce după lege trebuia să fie eschis.
3. Dacă la aducerea sentenței a cooperat și un judecător care n'a fost de față sub decursul întregii pertractări.
4. Dacă judecătoria a trecut peste cercul ei de competență.
5. Dacă judecătoria a comis iregularitate, declarată de lege ca motiv de nulitate.
6. Dacă pertractarea s'a ținut în lipsa unei persoane, pe care legea o decretează de neapărat de lipsă la pertractare.
7. Dacă fără motiv s'a închis calea pe seama publicității.
8. Dacă în contra opunerii celui interesat, s'au cetit la pertractare fașioni sau acte, cari în înțelesul legii nu trebuiau să fie cetite.
9. Dacă asupra unei propuneri judecătoria n'a adus hotărîre.
10. Dacă sentința e de neînțeles, sau dacă motivarea stă în contradicție cu sentința.
11. Dacă s'a adus sentință fără să fi existat acuză, sau dacă din sentință nu se vede acusa.

În contra dispozițiilor luate, precum și în contra iregularităților comise în decursul pertractării, *recurs de nulitate* se poate da numai atunci, dacă dorința aceasta a fost anunțată imediat, sub decursul pertractării. Motivele de nulitate de sub 1, 3, 4, 6 și 10 trebuie luate în considerare *din oficiu*, — totdeauna. Cele de sub 11 numai atunci, dacă judecătoria a adus sentință de condamnare, fără să se fi ridicat acuză legală. (§ 384).

(Va urma.)

Revistă esternă.

Războiul în Africa-sudică.

Din *Natal* vin știri, cari lasă a presupune, că ne putem aștepta în curînd la lupte decisive. Supremul comandant englez, *Buller* a sosit în 5 l. c. în tabăra dela *Frere* și acum se anunță, că și-a început înaintarea spre eliberarea *Ladysmith-ului*. El voește a veni în ajutorul orașului în partea de cătră răsărit și nu de cătră Colenso. De aceea o tabăra de-a Burilor a plecat de pe înălțimile dela Colenso spre răsărit, probabil ca să întimpine pe Englezi.

Aceasta dovedește, că *Ladysmith* încă n'a căzut în mâinile Burilor, dar' totodată ne arată, că vor urma lupte, cari vor decide soarta *Natalului*.

La granița vestică situația e ne-schimbată. *Methuen* n'a putut elibera *Kimberley*, ear' Burii se concentrează mereu la *Spythfontain*, sub comanda generalului *Kronje*.

În țeara *Cap* continuă războala. Cete de 5-6 sute de Buri cutreeră localitățile, proclamă libertatea și strică șinele dela calea ferată. Generalul englez *French*, staționat în *Naarpoort* a avut un atac cu o astfel de ceată, la

stațiunea *Arundel*, dar' rezultatul ciocnirii nu e cunoscut.

Dela războala Burilor de sub dominațiunea engleză atîrnă mult sorțile războiului.

Din toată lumea.

Domnitorii și esposiția din Paris. — **Congresul socialist.** — **Carolinele.**

Din *Viena* se anunță, că guvernul francez s'a informat, că Împăratul Francisc Iosif primire-ar invita pentru a visita esposiția din Paris ori ba? Se afirmă, că Împăratul din considerare față de puterile triplei-alianțe nu va pute visita esposiția. — Din *Roma* se depeșează, că regele *Umberto* va cerceta esposiția incognito. Exemplul lui va fi urmat și de alți domnitori.

Congresul socialistilor din Paris a decis, ca presa socialistă să fie pusă sub o controlă centrală. Pentru a se cimanta solidaritatea și concordia s'a hotărît să se țină în fiecare an câte un congres socialist.

«Nordd. Allg. Zeitung» are informație, că guvernul *Benniksen* a luat în stăpînire germană insulele *Caroline*, *Mariane* și *Palau*. În insulele *Palau* s'au descoperit straturi de cărbuni.

O nouă fraudă patriotică.

Am anunțat și am înfierat faptul, că doi protopopi români din *Timișoara* ar fi aleși membri în *Comitetul societății de maghiarizare: Nemzeti szövetség*. L'am anunțat pentru-că l'am văzut publicat oareș-cum oficios, în *«Dél-magyarországi Közlöny»* din *Timișoara*. L'am înfierat, pentru-că nu merita alt-ceva presupunînd știrea de adevărată. Și am trebuit să presupunem, că e adevărată, pentru că unul dintre cei doi protopopi a ținut să participe și la adunarea societății ungurești. Ne pare bine că cel puțin unul dintre domnii protopopi respinge dela sine cu indignare «cinstea» ce i-o oferă «patrioții» de contrabandă.

Am mai văzut de altfel cazuri analoage. Pe *Ilustrata* Sa episcopul *Radu*, deasemenea îl introduseră într'un comitet fără știrea și învoirea dînsului. În astfel de cazuri însă nu e destul a desmînji știrea din ziare, ci e de lipsă a se adresa președintelui, care cutează a introduce pe cineva drept membru de comitet fără știrea și învoirea lui.

Acesta e un abus punibil, și așteptăm ca dl Dr. *Putici* să-și iee satisfacție. Eată ce ne scrie dl protopresbiter *Putici*:

Declarațiune.

Timișoara, 9 Dec. n. 1899.

Onorabilă Redacțiune! În numărul 261, de ieri, al foii ce redițați, ați aflat de bine a mă stigmatiza ca pe unul, carele aș face parte din comitetul așa numitei «*Temesvári nemzeti szövetség*». Țin la demnitatea organului d-voastre, și de aceea grăbesc a declara: N'am fost, nu sînt și nici-când nu voi fi membru la reuniuni de natură

FOITA „TRIBUNEI“.

Școala condeiului.

Domnule Redactor!

Iți trimit cinci jurnale, adevăc numai fragmente de jurnal. De mult stau îngălbînite în saltarul meu.

Sînt epistole poetice ale *Golgotei* scriitorilor, dovezi despre aceea, că adevăratul scriitor cu sângele inimii sale scrie.

Carieră mai frumoasă, ca și a scriitorului ori poetului cu adevărată chemare, nu este. Vechii proroci renasc în câte o adevărată individualitate poetică.

Cel-ce scrie, înțelegînd inimile și purtând spini și în propria sa inimă, acela e scriitor adevărat. Se bucură cu cei voioși, plînge cu cei-ce plîng, mîngăie și varsă balsam. Acel ce numai seamă dă despre ceea-ce vede, istorisirea aceluia e o rigidă înștiințare, a cărei bravură o putem admira, dar', ca semn al «chemărei» și al talentului, nu o putem socoti.

Silințele de a plămui cu ori-ce preț povești: încă nu sînt produse literare, ci — muncă de ziarist.

Eu altceva caut în scriitor, și, într'o zi, când un tinăr a venit la mine, spunîndu-mi că vrea să se facă scriitor, i-am dat să cetească aceste cinci fragmente, pe cari, alăturat, vi-le trimit, dle redactor, spre publicare.

De le vor ceti tinerii scriitori, poate se vor înțelepți dintr'însele.

I. Cuțitul.

(Din jurnalul unui prieten).

E veche zicala, că cuțitul și acul cu gămălie sînt cadouri primejdioase; așa ține și superștiția, că: cuțitul taie prietenia.

Pe cât am putut, eu din praxă am studiat viața și nu din cărți, și la oameni de rînd aflat-am înțelepciune, ce cu bibliotecile poate rivalisa. Acești semeni ai mei erau înțelepți, pentru-că nu din cărți au fost învățați, ci din natură pîndit-au adevăruri de acela pe cari, de-alungul veacurilor, încercatu-le-au oameni cari, liniștiți, zicînd din fluier, își pasc turmele.

Îmi descoper capul înaintea înțelepciunii lor, sporită în singurătate și eremitaj. Multe le ferb în cap, dar' puține știu să spună, să exprime.

Deșertele credințe le insuflă, mai bine zis: le sugerează mîna aceea nevăzută, care îndreaptă cursul lucrurilor. Nu caut explicarea, dar' unde se poate cu admirație recunoșce, și în asta, ne-mărginirea Creatorului.

Cuțitul taie prietenia. Oare-cînd am ris despre superștiția aceasta, azi deja am despre ea o istorie tristă.

Am obiceiul că ori-ce aud, dacă merită notez. În buzunar am caiet și unelte de scris.

Eram la un învățat prieten. Vorbia despre probleme mari. Mi-am scos caietul și creionul.

Virful creionului era însă rupt. Mi-am băgat mîna în buzunar, și am scos un cuțitaș, și am început să mi-l ascuțesc.

Amicul meu scoase atunci, din masa-i de scris, un cuțit cu plăsele de fildeș, foarte frumos, și mi-l dăruî mie.

Mulți ani folosit-am cuțitul acesta, și când de tot s'a tocit, tocitu-s'a, ruptu-s'a și prietenia noastră.

Hotărît, asta o atributez cuțitului. L'am aruncat, căci de ce treabă ar mai fi fost? Prietenia stîrbită nu am mai putut-o asuși.

M'am amăgît în prietenul meu, și amăgirea asta e grozavă. Dacă femeie te înșală, nu-ți cade așa rău.

La olaltă ne-am fost mîncat cojile, și la olaltă părtași fost-am în necaz și bucurie.

Și cuțitul rupt-a prietenia noastră!... Dulci, fericite vremuri, cu jale îmi aduc aminte de voi!

La olaltă ne adănceam în meditări asupra vieții. Gîndurile noastre erau surori, principiile noastre — rudeni nedespărțite. Mare vorbă e asta, în zilele noastre, când omul se războiește și cu sine însuși. De ce se fîltănesc doi bărbați, câte vorbe schimbă, atîtea diferențe între ei. Pustie, fără verdeață vieată și aceasta; umbră fantastică, înfiorătoare, vîntul șuieră prin ea, soarele frige. Ne luptăm sîngerînd, luptele distrugătoare ale materiei rivalizează cu expedițiile războinice. Armă nu a făcut rană așa de adîncă, ca zădărniciile silințe, necruțătorul cuvînt!

Pentru aceste rîni alt balsam nu este, decât mîngăierea amiului. Nu te înțelege iubitoarea soție, tată, mamă, frați te torturează numai cu bunele lor sfaturi, a căror înțeles e: că, dacă ai spirit și talent, pe rug cu ele, în foc! Desbracă-te de chemarea ta, și fii real, la ce se-ți cheltuiești vremea cu cultivarea proprie, spre nobilitatea sufletului și a inimii tale? Pentru-ce rățoiești prin ale închipuirei lumi? Incunjură

poesia, rămăi în tina vieții, zădărnice e pofta de a te ridica mai sus ca alții!

Pe cel-ce nu a avut parte de succese pe cari moda se le încununeze, pe acela, de multe-ori, l'au putut rîni ghimpții astorfel de vorbe. Cel-ce nu lucră pentru țîrg, ci pentru-că *trebuie* să lucre, pentru-că are ceva de spus în interesul omenimei, ear' ideile fi sboară prin înălțime, negăndindu-se la aceea că aplaudă-l-vor sau nu, acela, dacă e simțitor mai bine să tacă. Numai omul curajos, și hotărît cutează, și în zile de lucră, a se ridica peste ceilalți, desprețind gloata, și a plui, și dacă e proletar, printre nori.

Așa mi-am trăit viața, luptat-am pentru marile ideale, și, dacă nu am putut să ajut pe fiecare în lipsele sale, m'am silit să ajut omenimei întregi.

Și — ce mi-a fost soarta?

M'au ris. Se temeau de mine, și mă compătămeau. Mă osăndeau pentru-că în sărăcia mea trăit-am singur chemărei mele, și astăzi nu mă încovoiu în vre-o cancelarie, aruncînd buchi pe oficioasa hîrtie.

În anii mai tineri căutat-am și eu un ideal de femeie, care cu mine să împartă soarta mea, să mi-o ușureze când oamenii mă vătămă, și care să nu zîmbească la vederea lacrimilor mele.

Femei cari, prin căsătorie, se-și facă drum la neatinare, și fi găsit ori-cîte, dar' una care cu ființa sa în esistența mea să se contopească, și asupra-și să iee jugul meu — n'am aflat.

— Ce venit ai? Asta era totdeauna întrebarea. Prietenii mei îndemneau mereu să-mi caut vre-o slujbă, ca diurnist, de pildă. Cercat-am, dar' nu am aflat: totdeauna era prea tîrziu, și nu aveam nici-odată — proptele.

Am început să lupt pentru pîne, pentru puținel confort, pentru «acasă». Grele și amare lupte fost-au acestea! Necredincios am devenit idealului, lupta pentru existență m'a sedus la aceasta.

Îmi era rușine de mine însami, că nu am putere să abzie, și se-mi înlătur pretensiunile.

Început-au să mă laude cât de mult m'am schimbat, că mai real mă gîndesc, și îmi caut pîne. Cu un zîmbet amar le mulțumiam pentru bunăvoință.

Mă jeluam din când în când, prietenului care fusese mai norocos decât mine. Idealul vieții, chemarea și știința lui l'au fost îmbogățiți.

Plăcute, fericite clișuri fost-au acelea; pentru-ce alții mă rideau, el mă mîngăia, și coroana mea de spini el o cinstea.

Cu delir țineam la cuțitul ce mi-l'a fost dat. De eram supărat, ca pe un talisman il luam în mînă, și eram mîngăiat.

Cuțitul s'a tocit, anii trecut-au. Prietenul meu a luat alie obiceiuri, ambițiunile-i l'au mînat într'alte părți, și eu am început a-i fi spre greutate.

S'a încunjurat cu lingșitori tîmăietori, și mărturisirile mele îl anostiau. Nime nu mă va pute face să cred, că nu cuțitul e de vină. Azi nici nu ne mai întîlnim, și dacă, din întîmplare mai trec pe lângă el vre-odată, nici nu se mai uită la mine. E în firma credință că sînt un nemulțumitor!...

Și eu singur îmi port mai departe spini!

(Va urma.)

Nemzeti szövetség-ului, nici aici în Timișoara, dar' nici într'alt loc, — prin urmare nici nu pot pricepe, cum mă pot afla considera de atare, fie acești alții ori cine; dar' nici n'am participat personal nici-când la nici o întrunire a reuniunilor de calibrul acestuia!

Declar, că până azi n'am fost încunștinat din partea respectivei adunări generale sau a președintelui ei despre o eventuală alegere a mea de membru în comitetul numitei reuniuni; n'am fost nici-odată invitat din partea cuiva, ca să iau parte la vre-o ședință sau adunare de ale ei; n'am absolut nici o încredințare oficioasă în această afacere, — prin urmare nici nu m'am simțit nici dator nici obligat, ca să dau atențiune și crezământ evenimentelor notite din jurnalele străine (neromâne), cari ar fi publicat astfel de știri tendențioase despre mine. Una ca aceasta mi-ar fi și imposibil, și sub demnitatea mea! Cu neputință, fiindcă în acest oraș apar multe jurnale neromâne, pe cari eu nu le țin la casă mea, nici le cetesc; sub demnitatea mea ar fi de aceea, fiindcă nu mă pot umili într'atâta, ca să rog pe toți redactorii (de diferite neamuri), spre a-și rectifica notițele lor neadeverate.

Deci în consecință vă rog, ca să provocați pe corespondenții d-voastre, ca să dovedeașcă: 1. dacă aș fi membru; 2. dacă aș fi participat cândva la vre-o întrunire de Reuniuni; 3. dacă am fost încunștinat oficios despre alegerea mea din partea celor dela »Nemzeti szövetség«-ul de aici. Și după ce dl corespondent — ceea-ce sunt sigur — nu va putea dovedi nici una din aceste, să binevoiați a-l înfiera pe dinșul, descoperindu-l în șirul calumniatorilor, cari merita disprețul public.

Cu stimă:

Dr. Tr. Putici m. p.,
protopresbiter.

Chestiuni școlare.

Sfințire de școală și adunare.

Un vrednic învățător din tractul protopopos al Aiudului ne scrie următoarele:

În 5 Noembrie a. c. 'și-au ținut învățătorii români din tractul protopopos al Aiudului adunarea de toamnă în comuna *Cacova*. Cu acea ocaziune — după săvârșirea serviciului divin în frumoașă biserică — s'a săvârșit sfințirea noului și frumosului edificiu de școală, care face onoare atât dlui paroh Traian Todor și dlui învățător Basiliu Groza, cât și onoratului curator și bravelui popor român din acea comună. Sânt de toată frumuseța, atât biserica, cât și școala, cât văzându-le omul nu se poate răbda să nu zică: Eată un brav popor condus de bărbați cu inimă!

După sfințirea școlii a urmat deschiderea ședinței prin președintele Cornelii Crișan, învățător în Teiuș, apoi disertațiunea dlui Aurel Pop, învățător în Aiud despre »Necesitatea meseriilor la poporul nostru«. Dela membrii prezenți s'au încasat 21 fl. Biblioteca numără 20 opuri adunate prin donare. Pentru adunarea proximă se înșină cu disertații domnii Ioan Poșa, învățător în Ciugurel și B. Mesaros, învățător în Băgău. Delegații pentru adunarea generală se aleg domnii Ioan Poșa și Ioan Moldovan, învățător în Poiana - Aiudului.

Cronica zilei.

Sibiul, 11 Dec. n.

Memento. 11 Decembrie: Societatea de lectură »Andrei Șaguna«, ședință publică în sala edificiului nou al seminarului Andreian.

13 Decembrie: Societatea comercială »Mercur«, adunare gen. în Dej.

14 Decembrie: Conc. not. cerc. Ida-mare, (pretura Teaca).

15 Decembrie: Concurs de medic în cercul Oiejdăi. — Concurs de medic cerc. în Zlatna (ambele în pretura Ighiuului).

La »Reuniunea română de înmormântare din Sibiul«, ce e în înființare. s'au mai înscris: d-na Maria Grecu, Pavel Cotoș, funcț. cons., Florea Cruciță, măiestru croitor; Ermil Borcia, funcț. la banca »Transilvania«; Maria Vintilă n. Cora; Arseniu Bunea, secretar la fondurile grănițestri; d-na Teresia Muntean n. Corvin.

Liste de înscriere se află la dl Victor Tordășianu, esator archidiecean (Querg. 28); Nicolae Iogan, preot gr.-cat.; Constantin Dimian, adm. parochial (suburb. de jos); Toma Joandrea, inv. (suburb. iosefin) și Florea Cruciță, cas-sarul »Reun. sodalilor rom.« (Reispergasse 14).

La facultatea teologică din Cernăuți s'au înscris pe anul prim numai doi tineri bucovineni, dd. Chelariu și Lupășteanu. Aceasta »denotă fenomenul tristător« — scrie »Patria« — »că generațiunile mai tinere se dedica tot mai puțin greii carierei preoțești. Nici nu e de mirat, când știm ce miserie așteaptă astăzi pe candidații de preoție«.

† Iosif Nestor din Sănmihaiul inferior, fost adjunct notarial, a răposat în 6 Decembrie, în etate de 35 ani. În mormântarea 'i-s'a făcut în 7 Decembrie în cimiterul gr.-or. din Sănmihaiul.

— Ioan Pop, preot gr.-cat. în Decea, a răposat în 4 Decembrie în etate de 47 ani. A servit ca preot 19 ani.

Dineu de curte a fost Vineri seara în Viena în onoarea mare-ducelui rusesc Nicolae Nicolaevici. Au luat parte Archiduceii Francisc Ferdinand și Otto, colonelii Krompinski și Hall, ambasadorul rusesc conte Kapnist și personalul ambasadei, ministrul de externe Goluchowski, ministrul de război baron Krieghammer, șeful supremului stat-major baron Beck, deputația oficerilor bavarezi și dignitarii de curte. Mare-ducele a șezut la dreapta M. Sale.

Intregire. Ni-se scrie: În numărul 249 al »Tribunei« sub titlul: »O zi de sărbătoare« a apărut o corespondență în care se zice, că: dlui protopop Ioan Hătegan 'i-s'a predat un lanț de aur cadou din partea preoților, prin preotul din Recea-Oriștur Ioan Deac. Vă rog a rectifica în sensul: »că acel cadou 'i-s'a predat în numele preoției și al corpului învățătoresc tractual«; căci la cumpărarea acelu cadou au contribuit și învățătorii tractuali.

Mai departe a rămas neamintit în acea corespondență, că: din partea învățătorilor tractuali a fost felicitat domnul protopop prin roșul învățătorului din Ciachi-Gârboiu, Precup; la care felicitare a răspuns rev. domn iubitor în termeni călduroși.

Esposiție în Creta. La propunerea guvernului din Creta, în Aprilie 1900 se va aranja în Canea o esposiție internațională sub protectoratul guvernului George, prinț al Greciei.

Congregație în Lugoj. Pe 14 Decembrie n. este convocată la Lugoj congregația estraordinară a comitatului Caraș-Severin.

Faptă nobilă. Factorul postal din loc *Vasilie Cora Solimar de Vist* încă în 22 Iulie n. a predat consistorului archidiecean din Sibiul un libel din 1875 despre un deposit de 2400 coroane, care sumă s'e se administreze ca »fundațiunea Vasiliie și Taraziu Cora« până când capitalul se va urca la 3000 coroane. Din interesele acestui capital consistorul va avea apoi »s'e deee ajutor la câte un tiner student din școalele medii ori și dela școale de specialitate ori mai înalte, care va fi român și de religieuna ortodoxă și se va afla vrednic de ajutorare pentru purtarea sa morală coreșpunzătoare și pentru sporul dovedit în studii« — zice fundatorul în actul de donațiune. La conferirea ajutorului, ceteris paribus vor ave preferință tinerii născuți în Viștea-superioară.

Fundatorul dl consistorului autorizație s'e întrebuințeze venitele fundațiunii »și pentru alte trebuințe ale archidiecesei noastre, de sine înțelegându-se caracterul românesc și ortodox al acestora«.

Fapta generosului fundator e cu atât mai laudabilă, că bănișorii 'și-'i-a câștigat cu muncă asiduă și cumpet și crutare.

Moarte năprasnică. Economul Ioan Bogdan din Poiana (Bihor) împreună cu fiul seu tând cu firezul un mare trunchiu de lemn pe loc pieziș, trunchiul s'a durigat pe el și 'l-a strivit. Nenoroicitul a murit momentan.

Nou titlu de bal. În Oradea-mare s'a constituit un comitet pentru aranjarea unui bal al burlacilor.

Spedițiuni postale. Pentru-ca oficiul postal s'e poată distribui la timp pachetele și scrisorile, cari în preajma sărbătorilor Crăciunului de regulă sosesc în număr cu mult mai mare decât altedăți, oficiul postal dă următoarele înviațiuni: 1. Bani mai consult e a se speda cu asemnată postală, ori în epistole de bani, nici-decum însă în pachete. 2. Embalajul pachetelor s'e fie din lădiță de lemn, corfe ori pânză, ear' la obiectele de preț și greutate mai mică, embalajul s'e fie cel puțin din hârtie de pachetat, tare și durabilă. Pachete în hârtie de gazete ori de zăhar, sau în lădițe făcute nu anume pentru spedițiuni postale, nu se vor primi la postă. Pachetele de pânză, ori de hârtie tare, de pachetat, trebuie legate strins cu sfoară fără nodulețe, la îmbinăturile sfoarei s'e fie sigilate, așa, ca printre îmbinăturile hârtiei s'e nu se poată ajunge la conținutul pachetului. Sigilarea lădițelor de lemn are s'e se facă în așa chip, ca la îmbinăturile păreților sigilul s'e acopere ambe bucățile de scândură. 3. La adresă este a se scrie exact numele de familie și de botez al adresatului, eventual și pronumele și alte indicațiuni distingătoare (spre pildă: junior, vëduvă etc.), cum și poziția socială, profesiunea și locuința; — pentru Viena și Budapesta mai trebuie indicat pe adresă și districtul, strada, numărul casei și locuința (etaful și numărul usei). La locul destinațiunii este a se indica și comitatul, ear' unde nu este postă în loc, posta ultimă. Este de dorit, ca în partea deasupra a adresei s'e fie însemnat și numele și locuința trimițătorului.

Adresa trebuie scrisă pe înșai învăltoarea pachetului, ear' dacă aceasta

nu se poate, atunci s'e se scrie pe tăblițe de lemn, de piele, ori place de metal, și acestea s'e se lege de pachet cu sfoară tare, ori cu drot. Adresele scrise pe fâșii de hârtie trebuie lipite pe pachet în întreagă estensiunea și legate apoi de pachet cu sfoară. Este foarte de dorit, ca trimițătorul s'e pună în lăuntrul pachetului o fiduliță, pe care s'e fie decopiată întocmai adresa de pe pachet. Aceasta pentru-ca în cazul când adresa de pe pachet s'ar perde, ori s'ar spălăci și nu ar pute fi descifrată, trimiteria mai departe și înmanuarea s'e se poată face pe baza copieii de adresă din lăuntrul pachetului. 4. Conținutul pachetului e a se indica esact atât pe adresă, cât și pe buletinele de expedițiune (Szállítólevél); la pachetele cu destinațiune la Viena, ori la Budapesta s'e se indice și cantitatea conținutului (d. e. cărnă 1, cărnă 2 chgr., slănină o bucată 1', chgr. etc.) Aceasta ușurează și face mai expeditivă eiectarea dărei de consum și înmanuarea pachetului.

În fine pentru evitarea îmbulzelei la postă și pentru-ca pachetele s'e poată fi trimise mai departe încă în aceeași zi, este consult a se da la postă în orele anterimediane.

Convocare. P. T. dd. membrii societății române de diletanți »Progresul« din Făgăraș, precum și alți binevoitori ai acestei corporațiuni sânt poțtizi a participa la adunarea generală ordinară, ce se va țină în localul obișnuit (institut »Furnica«) din Făgăraș, Duminică în 24 Decembrie c. st. n.

Obiectele: 1. Deschiderea ședinței. — 2. Constatarea membrilor prezenți îndreptățiți la votisare. — 3. Alegerea comisiunilor. — 4. Raportul general al comitetului. — 5. Raportul cassarului. — 6. Censurarea acestor rapoarte și referada comisiunilor. — 7. Curenții și propunerii diverse. — 8. Statorirea timpului pentru proxima adunare generală. — 9. Închiderea ședinței. Din ședința comitetului ținută în Făgăraș la 22 Noembrie 1899. Dr. Ioan Turcu, președinte. Ioan Berescu, secretar.

La »Reuniunea sodalilor români din Sibiul« s'au înscris de membri ordinari Alexandru Demian, sodal rotar; Avram Bena, sodal pantofar; Lazar Stoica, sodal măsar; Ioan I. P. Marian, sodal lăcătuș; Coman Droc, sodal pantofar; Ioan Fochi, sodal pantofar; Constantin Ban, sodal curelar și Lazar Bozdoghina, sodal lăcătuș; ear' de membri ajutători: d-na *Minerva Dr. Brote*; Mihail Ganea, funcț. consist.; Jean Luxenberg, locotenent de gendarmi în pens.; Friedrich Binder, M. Daniel și Wilhelm Fürst, comercianți.

Ni-se mai comunică în legătură cu aceasta, că între membrii Reuniunii se colectează bani pentru »Reuniunea pomului de Crăciun a copiilor săraci«, cumenirea de a se ajutara copii săraci de Român; între șofiele meseriașilor se colectează în scopul reparării steagului, mai departe pentru monumentul marelui Șaguna, ear' membrele corului colectează între sine cu scop de a se procura icoana Maicei Domnului, ce se va așeza deasupra lădiței, în care incurg crucerii în favorul »fondului vëduvelor și orfanilor meseriașilor români«.

„Pro Finlandia“. Sub acest titlu va apăre în Berlin, la Otto Mertz, un splendid album, ce va cuprinde, în facsimil, toate adresele internaționale, prezentate de curând Țarului Nicolae II. în favorul Finlandezilor. Se vor reproduce fidel toate adresele trimise Țarului, unele cu desemnuri și acuarile splendide. Pe lângă limba originală a adreselor vor fi anexate traduceri în limbile franceză, engleză, germană, suedică și finică. Toate iscăliturile, între cari ale celor mai celebri bărbați ai lumii, vor fi reproduce-se în facsimil. Opul va ave 135 pagini în folio, și costă 20 franci. A se adresa la editor Berlin, W. Linkstrasse 16.

Vremuri grele. Comitetul municipal al comitatului Arad a hotărât s'e roage pe ministrul de finanțe, ca din considerare la împrejurările nefavorabile comerciale și la sărăcia generală, s'e suspendă licitațiunile scrise pentru restanțele de dare.

Vifor de iarnă. Dincolo de Dunăre alaltăieri și ieri au fost ninsori mari împreunate cu vifor. Trenurile sosiaua la destinațiune numai cu mari întâzieri. Asemenea și în ținuturile Făgărașului. În Firme și Abbazia asemenea, cauzând mari pagube.

Matriculanți. Ministrul-president Széll, ca ad interim ministru de interne a numit matriculanți pe notarul Ioan Voda pentru cercul Zernesti, pe adjunctul notarial Ladislau Elekes pentru cercul Șerăciței, ear' pe tutorul orfanal George Oprea pentru cercul Tohanului-vechiu.

Suspendarea repausului de Duminică. Fiindcă în anul acesta ajunul Crăciunului și preziua Anului-Nou cad pe zi de Duminică, ministrul de comerț a suspendat pentru aceste două zile vigoarea legii despre repausul de Duminică.

Serbia contra ciumei. Guvernul serbesc a luat independent măsuri preventive contra ciumei și a denegat aderearea la instituția internațională, pentru-că măsurile de apărare luate de aceasta nu 'i-se par suficiente.

Tribuna Literară.

Glas din popor.

„Tribuna“ și fiii sei:

„Călimdarul Poporului“,

„Foia Poporului“.

— O apreciere literară din popor. —

La redacția »Foi Poporului« a sosit o fenomenală scrisoare, care arată ca într'o oglindă, frumosul raport de înririure și dragoste reciprocă, ce s'a stabilit între popor și publicațiunile noastre populare.

Nu ne mirăm de dragostea nemărginită, idealisată, ce țăranii nostri o au față cu »Foia« și »Călimdarul« lor. Dar' trebuie să admirăm priceperea, am pute zice măiestria lor, de a caracteriza aceste publicațiuni, într'o formă așa de frumoasă. Acest fapt, — peste tot întreagă scrisoarea, — e o satisfăcătoare dovadă despre școala ce publicațiunile noastre populare au făcut și fac în masele largi ale poporului. Autorii scrisoarei ce urmează sânt simpli plugari din Bănat. Eată scrisoarea lor:

Tirnova, Decembrie 1899.

Onorată Redacțiune!

Noi subscrișii văzând anunțul de pe pagina din urmă a »Foi Poporului« nr. 46 a. c., despre »Călimdarul Poporului« (cărui noi mai cu seamă îi zicem »Călimdarul nostru«), nu putem să nu ne exprimăm bucuria ce o avem, și așa voim a vă face și on. d-voastre cunoscut despre bucuria noastră.

Acest flăcăuș de călimdar, la vîrstă lui a întrecut pe vîrstnicii sei, ba și pe cei mai înaintați în vîrstă îi întrece. Și cum s'e nu-i întreacă, căci eată cu ce-i întrece el pe colegii lui (celelalte călimdare): El (Călimdarul Poporului) e frumos și voinic, la vîrstă de 15 ani el e bine dezvoltat (crescut), — și încă crește văzînd cu ochii, — are înfățișare frumoasă, e dulce la graiu, blînd și liniștit, nu-i fleacăreț, e cuminte, el știe s'e vorbească cu toți: cu cei tineri glumește, celor bătrîni le povestește de cele înțelepte peste an, cu țăranii vorbește la înțelesul lor, ear' cu cei mai învățați știe vorbi potrivit, încat nu-i poți afla nicio o vină. El știe povesti cum s'e-ți lucri câmpul, el știe povesti chiuțuri și glume, el știe îndrepta oamenii de unde își pot căpăta leacuri când sînt morboși ș. a. și fiindcă așa-i este firea, el e iubit de tot poporul românesc, dar' 'i-se și cuvine s'e fie iubit.

Noi din partea noastră îi dorim viețat lungă și înaintare repede, ca s'e-l putem vedé din flăcău ce e — un voinic mare, — adevă june, apoi atunci, săracă lume, s'e vezi fetele cum se vor sfădi pentru el, care de care ca s'e-i pice în voe, și s'or întrece care s'e-l stringă în brațe. Și cum nu? Căci așa voinic nu vei afla s'e umbli peste nouă țeri și nouă mări, că-i ca feții din poveste.

Dar' mai cu seamă toți și toate îl iubesc pe acest flăcău voinic și din partea surorii sale (»Foia Poporului«), care deși e tînără de ani — căci abia are 7 ani — toți o iubesc și o adorescă ca pe o zeiță. Căci ea ear' e mai pe sus decât toate semenele ei, dar' nici nu-i mirare, că dacă mama lor (adecă mama acestor frați, »Tribuna«) e o mamă bună și deșteaptă, fiul ei (»Călimdarul Poporului«) ear' trebuie s'e fie cuminte și înțelept, ear' când fratele e înțelept, atunci sora lui de sigur trebuie s'e fie bună și înțeleaptă, ear' pe lângă că e bună mai are un dar pe care (unele foi) semenele ei nu-l au de loc, și acest »dar« este frumuseța. Această fiică (»F. Poporului«) pe lângă mama ei (»Tribuna«) și pe lângă fratele ei (»Călimdarul Poporului«), s'a datat de mică la fapte bune. Ea nu-i mincinoasă, nu-i lăudăroasă, nu-i batjocortoare, nu va tēmă pe nime, ea totdeauna e veselă, pe buzeli ei totdeauna se zărește zîmbetul, ear' ochii ei ageri privesc peste toată țeara, și de vede undeva lucruri bune, »Ea« cu drag povestește și la ceialți, de vede undeva lipsă și miserie, ea îndeamnă pe toți fiii și ficele poporului român a da ajutor celor lipsiți, ear' de vede ori aude pe cineva hulind și batjocorind, ori făcînd nedreptate, ea atunci cu vorbe bine potrivite îl abate pe acela dela calea ce a apucat, ear' de cineva cutează a o defăima pe ea ori a-i călea drepturile ei și ale noastre — ale poporului român — în picioare, atunci ea sare în apărare ca cum sare leoaica s'e-și apere puil.

De cumva va gândi cineva că voim noi a prea lauda acum, s'e binevoiască a sta nițel de vorbă cu acești fii, și apoi atunci va vedé că avem drept; dar' numai eac'asa nu se poate, ci s'e

binevoiască a băga mîna în buzunar ori în șerpar și s'e scoată 1 fl. 25 cr. și pe acestia s'e-i trimită la Sibiul la administrația »Foi Poporului«, și atunci va vedé că avem dreptate. Deci, ca s'e vorbim mai serios, ne întoarcem cătră toți Românii căți se vor afla pe rotogolul pămîntului, și le zicem:

Fraților! Nu v'e pară rău de 1 fl. 25 cr., ci cumpărați »Călimdarul Poporului«, care v'e este de trebuință peste tot anul, căci e destul de lesne, ear' 1 fl. nu sînt mulți bani și vei ave o foaie bună o jumătate de an.

Și apoi ce mai vreați, căci doară unde se tipăresc ele eară va fi destulă cheltuială, și apoi de-afeta nu-i frumos s'e așteptăm s'e ni-le deee cineva, căci mai de grabă — unii ca noi — ne lăsăm s'e umblăm desculți în mijlocul verei și mai de grabă vom răbda s'e ne țină cineva lângă cuptorul cald pe postul Crăciunului, decât s'e putem suferi a nu abona »Foia Poporului«.

Onorată Redacțiune!

Ne rugăm a ne ierta de cumva vom fi greșit ceva, căci știți cum e omul tînăr, multe le zice și multe le greșeste, de aceea v'e rugăm conștiențios, că dacă cumva ați afla de bine a publica această scrisoare — în interesul »Foi Poporului« și al »Călimdarului Poporului«, — atunci v'e rugăm a îndrepta unde va fi de lipsă.

Rămănem ai on. d-voastre voiitori de bine

Petru Ghejiu și Ianși F. Cercega.

INFORMAȚIUNI.

„Familia“. Apare în fiecare Duminică în Oradea-mare. Abonament pe an 8 fl., pe o jumătate de an 4 fl., pe 3 luni 2 fl. Pentru România pe an 20 lei. Anul XXXV., nr. 48 din 10 Decembrie n. are următorul sumar: Mama, novelă, de A. Vlăhuță. — Încetați cu lira voastră... poezie, de Ioan Scurtu. — Ioan Lăpădatu, (1844—1878), de Coronensis. — Pêrul de aur, poezie, de Ioan Lăpădatu. — Credințe populare, de Iosif Stancu. — Lumina rece. — »Salon«: Scrisoare literară, (»Ovireul«, roman de Dr. V. Crăescu), de Ch. — Literatură. — Teatru. — Muzică. — Sculptură. — Biserici și Școala. — Ce e nou. — Călimdarul săptămănei.

Ilustrațiuni: Ioan Lăpădatu, — Madonna de Murillo.

MAI NOU.

Rentele școalelor din Brașov.

Mai multe ziare din capitală aduc știrea, că la intervenția ministrului de externe Goluchowski, și la dorița expresă a Monarchului, guvernul maghiar a permis, ca eforia școalelor române din Brașov s'e primească earăși rentele ce 'i-le datorează statul român.

Ultime știri.

Budapesta, 11 Decembrie n. Prim-ministrul Széll a sosit dela Viena. Se crede că pactul și cuota se va face în Austria cu ajutorul paragrafului. Cuota va fi stabilită din partea Monarchului pe jumătate de an.

Praga, 11 Decembrie n. O miie cincisute de brutari s'au pus în grevă cerînd s'e li-se urce plata.

Londra, 11 Decembrie n. Ministrul de război a primit dela generalul Gatacre o depeșă, în care se face cunoscut, că atacul Englezilor asupra localității Stormberg (în țeara Cap) a fost respins cu mari pierderi. Englezii au perdut 9 oficeri și 2 soldați; alți 9 oficeri și 17 soldați sînt răniți; 596 de soldați au dispărut. (Probabil au desertat!)

Teatru orașenesc în Sibiul.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Marți, 12 Decembrie n.

D-na Elisabeta Hruby, ca oaspe

DIE SKLAVIN.

Dramă în 4 acte, de Ludovic Fulda.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiul.

La 11 Decembrie n. 1899.

Hotel »Imperatul Romanilor«: Temesváry cu soția, forest sup. din Sebesul-săseac; Nicolae, notar din Hellsdorf; Baron Duca, locotenent din Brașov; Szalay, oficial din Cluj; Haltrich, fabricant din Borgo-Prund.

Hotel »Neurhärer«: Roziczky, proprietar din Demsus; Mátys, privatier din Medias; Bagati, major în pens. din Orșova; Faltin, locotenent din Brașov; Provasnik, comerciant din Budapesta.

Hotel »Moltzar«: Bako, proprietar din Borszék; Knöpfelmacher, proprietar din Lipova; Weiss, voiajor din Budapesta; Fritzmann, măcelar din Cincu-mare; Mikle, comerciant din Veresgyháza.

Bibliografie.

Voci de presă asupra

„Călimdarului Poporului“.

Presă noastră, ca totdeauna, nu are decât vorbe de laudă pentru „Călimdarul Poporului“. Eată câteva voci:

„Epoca“.

„Epoca“ din București anunță astfel „Călimdarul“ nostru:

A apărut bine reputatul „Călimdar al Poporului“ (pe 1900) editat de societatea „Tipografia“ din Sibiu cu o bogată și frumoasă materie literară.

„Călimdarul Poporului“ intrând în al 16-lea an al existenței sale, numărul acesta e într-o ediție jubilară.

„Albina“.

„Este al 15-lea an al apariției acestui popular, interesant și mult folositor călimdar, care n'ar trebui să lipsească din casa nici unui bun Român.“

„Răvașul nostru“ este titlul sub care se găsește în acest călimdar toate peripețiile prin care trece chestia națională. Ilustrații bine executate fac din această lucrare o carte atractivă și plină de cunostințe absolut necesare mai cu seamă pentru Românii de peste munți.

„Patria“.

Aflându-ne în sezonul apariției călimdarelor pentru anul viitor, răsar și la noi pe încetul puținele călimdare românești, cari au menirea să îmbogățească literatura calendaristică, acest ram atât de important deosebit pentru noi Românii. Intre puținele călimdare menite pentru a servi drept busolă poporului nostru în toate afacerile cari îl privesc mai aproape în decursul muncii sale de peste un ocupă un loc principal, dacă nu chiar primul loc „Călimdarul Poporului“ pe anul vișet 1900 apărut în editura societății pe acțiuni „Tipografia“ din Sibiu, care s'a trimis și redacției noastre.

Acest călimdar, care intră în al XV-lea an al existenței sale și care se estinde pe 155 pagini oct, mic, plus numeroase pagini cu inserate folositoare, este adevărată podoabă a literaturii noastre calendaristice.

Edat sub egida dirigenței ziarelor „Tribuna“ și „Foia Poporului“, „Călimdarul Poporului“ nici n'a putut fi alta decât un adevărat călimdar național, edat anume în bine înțelesul folos al poporului nostru.

Partea primă a călimdarului conține în mod detaliat obișnuitele date calendaristice pentru anul de toate zilele. Partea a doua — și aceasta este ceea ce distinge acest călimdar de alte scrieri de soiul acesta — constituie o pagină aleasă din mișcările noastre literare, naționale, culturale, economice și așa m. d. Pe 115 pagini aflăm vre-o 14 articoli literari, istorici, economici, ca de exemplu: „Regina binefăcătoare“, duioasă peveste scrisă de Carmen Sylva, apoi un tratat istoric „Din vremea resmiriței“ (1848—1849) de Iudita Secula, un șir de povestiri „Din războiul Românilor cu Turcii“ de G. Coșbuc, „Românii la Roma“ etc., în fine numeroase poesii, doine, snoave și glume.

De o deosebită importanță este și în anul acesta rubrica „Răvașul nostru“, care conține pe 40 pagini evenimentele cele mai importante pe toate terenele în anul 1899 între Românii din Ardeal, Ungaria, România și Bucovina și în genere în lumea mare.

Răvașul acesta e un perfect catalizator al mișcărilor naționale românești în scurte dar precise liniamente. Pentru delectarea ochiului s'a îngrijit direcțiunea prin ilustrarea călimdarului cu vre-o 20 tablouri bine reușite, cari se referă la mișcările Românilor.

Și acest călimdar cu un material atât de bogat costă broșurat numai 20 cr. plus 5 cr., ear' compactat în pânză de salon 50 cr. și 10 cr. porto.

Animăm din tot adinsul inteligența și poporul nostru, ca să-si procure acest călimdar folositor, care face toată onoarea editorilor sei. Atragem totodată și deosebită atențiune a editorilor călimdarului nostru bucovinean, asupra acestui călimdar, denn de a fi imitat în toate privințele.

Luminarea poporului nostru este doar' prima noastră datoriță. Și mai cu seamă noi Bucovinenii trebuie să apreciem astfel de scrieri menite pentru luminarea țărânului nostru necăjit.

v.-t.-r.

„Transilvania“.

E binecunoscutul și bine văzutul oaspe al poporului nostru, călimdarul întocmit cu adevărată pricepere pentru trebuințele poporului, primit și până acum numai cu elogii din partea presei noastre chiar și dincolo de Carpați.

Progresul ce-l face acest călimdar din an în an e foarte îmbucurător; în anul acesta e mai bogat cu o coală întreagă, decât în anul trecut, rămânând cu toate acestea prețul vechiu de 20 cr.

Pe lângă partea obișnuită calendaristică, întocmită cu îngrijire deosebită, cuprinde o parte literară bogată și variată, ca și care rar găsești în călimdarele noastre cele mai alese.

De un interes deosebit este rubrica „Răvașul nostru“ (Septembrie 1898—Octombrie 1899), lucrat de Ioan Scurtu, care se întinde pe 34 pag. și ne oferă o oglindă completă despre mersul tuturor afacerilor noastre.

Călimdarul e bogat ilustrat, ear' tiparul nu lasă nimic de dorit.

„Familia“.

„Călimdarul Poporului“ pe anul 1900, redactat de redacțiunea „Tribunei“ și editat de institutul „Tipografia“ din Sibiu, a apărut cu un cuprins bogat și variat. O lectură foarte interesantă, înzestrată cu multe portrete și ilustrații actuale. Și de astă-dată forța întregului este rubrica „Răvașul nostru“ în care se descrie istoricul anului trecut privitor la noi Românii, astfel încât oricare cetitor are înainte-și o oglindă fidelă a anului. Îndesebi e bogată partea politică a răvașului, care se încheie cu „Românii la columna lui Traian“. Nu mai puțin e interesantă partea culturală națională în care se vorbește despre „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“ și despre sărbătorile sale dela Deva, — precum și despre avântul ce aluat „Societatea pentru fond de teatru român“, care la Seliște a fost primită cu atâta căldură. Țărânii cari nu cetesc gazete, dar și aceia cari cetesc, vor găsi în acest răvaș un resumat complet al fazei prin cari a trecut națiunea română în anul acesta. De aceea constatăm cu plăcere, că și de astă-dată „Călimdarul Poporului“ și-a împlinit chemarea. Este instructiv. O adevărată carte pentru popor.

„Revista Orăștiei“.

„Ca în toți anii, așa și de astă-dată, Călimdarul acesta are un cuprins bogat și e scris într'un stil popular.“

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Hartie-monetă română, Lire turocești, Imperiali (15 Rv aur), Ruble rusești 100 k., Galbeni, Napoleon-d'ori, 100 Marce germane, Livre sterling.

Bursa de Budapesta.

Table with 4 columns: Renta de aur ung. 4%, „ „ „ 4%, „ „ val. cor. 6%, Imprumutul căilor ferate ung., Bonuri rurale ung., „ croate-slavone, Obligațiunile desp. regalilor, Losuri pentru regularea Tisei și Soghedin, Renta de hârtie austriacă, „ de argint austriacă, „ de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, „ de credit ung., „ de credit austr., Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livre sterlingi.

Bursa de Viena.

Table with 4 columns: Renta de aur 4%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Bonuri rurale ung., „ croate-slavone, Renta de hârtie austriacă, „ de argint austriacă, „ aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, „ de credit ung., „ de credit austr.

Bursa de București.

Table with 4 columns: 5% Renta perpetuă, „ am. 1881 97 1/2, „ „ 1892 99, „ „ 1893 99, „ „ 1894 54 1/4, „ „ 1899 86, „ „ 90.94 87 1/2, „ „ 1896 87, „ „ 1898 87, Convertite rurale, „ Obl. c. B. 1883, „ „ 1890, „ „ 1895, „ „ Fonc. rur. „ 93 1/4, 4 1/2% Fonc. rur., 5% „ urb. Buc. 87 1/4, „ „ Iași 85, Banca Națion., 2410, „ Agricolă, 806, „ României, de scont, 274, Dac. Rom., 412, Națională, 419, Patria, 55, Construcții, Basalt artificial, Tramv. nou, Baia centrală, 110.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Anunț.

În 20 Decembrie a. c. se dă în arândă, pe calea licitațiunei, proprietatea veduvei Eva lui Ioan Istade din Cenade (Sz.-Csanád), constă-tătoare din 230 jugere, arător, luncă și pășunat. Licitatiunea se va ține la casa veduvei (marginea hotarului Cenadiei). [373] 8-3

Cine vrea să câștige 400 mărci (circa 250 florini) câștig lunar, garantat, cinstit și fără risic poate să câștige, aceia care își trimit adresa și o marcă postală sub V. 21 la Annoncen-Expd. K. F. Wojtan, Leipzig-Lindenau. [315] 22-52

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare „POESII“ DE IOAN N. ROMAN. Prețul 50 cruceri.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu. Se află de vânzare: George du Maurier

IN ROMANEȘTE DE AFIN DE LA TUSCIA. TRILBY. La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând: Operele preotului Kneipp: Sfaturi asupra sănătății copiilor sau îngrijirile ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși. Prețul 1 fl. v. a. Precum și CURA DE APĂ. Cum trebuie să trăiți. Testamentul meu și Conferențe publice. Prețul 1 fl. 50 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni Sibiu. Se află de vânzare: Chestiunea Română în Roma. Conferența domnului Roberto Fava. Prețul numai 20 cr. Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37. Telefon 37. Deposit: str. Cisnădiei nr. 30. Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON, REFECTOR, DORMITOR.

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.

Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericești orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.

Mobilier pentru școale și aranjament intern pentru bisericilor noue.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hotel, cafele, decorațiuni de tot felul etc. [164] 16-50

Liferant al căilor ferate ungare

Pentru oameni tineri există numeroase mijloace din străinătate, franceze, engleze și germane, în contra durerilor și seursurilor de feve.

În toate casurile, în cari medicii prescriu oleu de santal, mai consult și mai bine este a se întrebuița

Santal-Egger,

preparat din cel mai bun oleu de santal din India, prescriu pacienților din partea medicilor.

Prețul unui flacon 1 fl. 50 cr.,

la trimiterea înainte a prețului franco 1 fl. 70 cr.,

2 flacoane 3 fl. [263] 17-40

3 flacoane 4 fl. 50 cr.

Farmacia la „Palatinul țerei“

în Budapesta, VI., Váci-körút 17.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, călugăr-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țărânilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Mica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnic. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legendă populară din gurile Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Rojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 80 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picloare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărălnic. Novela de Björnsterne Björnson (1868). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenii meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama nămei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Veciții. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumina proștelor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nucșin-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana și aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșiori. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prinosoa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislarsoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pânzarnă. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinșă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Parodi. Tradusă de I. L. Caragiann. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.